

Л. Каравеловъ

„България възкресе“

Събрали се много гости,
Звани и незвани,
Налетѣли орли, гарги,
Налетѣли врани;

Дошълъ ми е и кумъ Вълчо
Съ своята кума Леса, —
За ядене когато е,
Всѣки сваля феса!

Лапатъ, кжсатъ тия гости,
Кой колко желае, —
А за утре нито една
Душица не хае!

„Кжсай днеска, а за утре
Не се грижи, брате!“ —
Казва Леса на кума си
И гълта комати . . .

Отъ викове, отъ радости
Земя се потресе . . .
Въ това време България
„Изъ мертвихъ възкресе!“

1872. год.

